

อีก 3 ปีขยะจะล้นเมืองไทย ใครช่วยที!

“ขยะจะก่อปัญหารุนแรงมากยิ่งขึ้นในภูมิภาคเอเชีย”

นั่นคือคำเตือนจาก ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย หรือ เอดีบี (Asian Development Bank) เมื่อปี 2550 ที่ผ่านมา

ประเทศไทยเองก็หนีไม่พ้นวังวนดังกล่าว โดยข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษระบุว่า ในปี 2550 คาดว่าคนไทยผลิตขยะถึง 14.85 ล้านตันต่อปี หรือวันละ 40,690 ตัน มากกว่าปี 2549 ประมาณวันละ 0.25 ล้านตัน

จากตารางที่ประกอบอยู่นี้แสดงให้เห็นว่า ปริมาณขยะที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเกิดขึ้นในเขตที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นมากที่สุด เช่น เขตศูนย์กลางการค้า ตลาด ย่านธุรกิจ เมืองอุตสาหกรรม เมืองท่องเที่ยว โดยปริมาณการทิ้งขยะต่อคนของคนกรุงเทพฯ นั้นมากกว่าชาวชนบทถึงเกือบ 2 เท่า ยังเป็นเมืองท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม อัตราการเกิดขยะยิ่งสูงขึ้นเป็นลำดับ

นี่คือที่มาของการที่ผู้เชี่ยวชาญคาดการณ์ว่า หากปล่อยให้สภาพเช่นนี้ดำเนินต่อไป “อีก 3 ปีขยะจะล้นเมืองไทย”

ตารางแสดงปริมาณขยะที่คนในเมืองต่างๆ แต่ละคนผลิตโดยเฉลี่ยต่อวัน (พ.ศ.2546)

พื้นที่	ปริมาณขยะ (กิโลกรัม/คน/วัน)
เฉลี่ยทั่วประเทศ	0.65
หัวเมืองหลัก	
- กรุงเทพมหานคร	1.5
- ชลบุรี	1.5
- ปทุมธานี	1.4
- สงขลา	1.2
- เชียงใหม่	1.1
- สมุทรปราการ	1.1
- นนทบุรี	1.1
- นครราชสีมา	0.9
- ขอนแก่น	0.9
เมืองท่องเที่ยว	
- พัทยา จังหวัดชลบุรี	2.6
- ป่าตอง จังหวัดภูเก็ต	5.0
- ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี	1.7

พื้นที่	ปริมาณขยะ (กิโลกรัม/คน/วัน)
เมืองอุตสาหกรรม	
- พระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ	4.3
- อ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร	3.4
- มาบตาพุด จังหวัดระยอง	3.2
- แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี	2.8

ผู้เชี่ยวชาญระบุว่า ปัญหาขยะไม่ได้อยู่ที่จำนวนขยะที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่อยู่ที่วิธีการและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะด้วย เมืองที่พัฒนาแล้วสามารถเก็บและจัดการขยะในแต่ละวันได้เกือบสมบูรณ์ คืออยู่ระหว่าง ร้อยละ 95-100 ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด ขณะที่เมืองที่มีระดับการพัฒนาน้อยการเก็บขยะจะต่ำกว่า ร้อยละ 70

สำหรับประเทศไทยเรายังมีขีดความสามารถในการจัดการขยะด้วยกรรมวิธีที่ถูกต้องเพียงประมาณ 1 ใน 3 หรือ ร้อยละ 36 ของปริมาณขยะที่ผลิตขึ้นในแต่ละวันเท่านั้น

การจัดการกับปริมาณขยะที่เกิดขึ้นไม่ได้หมายถึงการทุ่มทุนจัดหาพื้นที่และเทคโนโลยีในการกำจัดขยะเพียงประการเดียวโดด แต่ยังรวมถึงระบบการคัดแยกขยะตามประเภทการกำจัดก่อนส่งไปยังที่ทิ้งหรือเผาอย่างจริงจังตั้งแต่ต้นทาง

และที่สำคัญที่สุดก็คือการคิดก่อนใช้ ลดการใช้ผลิตภัณฑ์ที่สร้างขยะจำนวนมาก หรือแปรสภาพของใช้ไปสู่ขยะในการใช้เพียงครั้งเดียว หรือซ้ำประเดี๋ยวประด๋าว เลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานหมุนเวียนได้นานหลายครั้ง ที่สำคัญที่สุดคือลดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดขยะลงให้เหลือเท่าที่จำเป็น เพราะนั่นคือทางรอดที่ยั่งยืน

ที่มา รายงานสุขภาพคนไทย พ.ศ.2551 สืบค้นได้จาก

http://www.hiso.or.th/hiso/HealthReport/report_download.php?download1=5&lesson1=22&lesson_id=77&zone=3&manu=1

ข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อ กิติมาภรณ์ 081 449 7479